

166. Jāṇ. 2, 218. MBh. 13, 3302. R. 1, 1, 54. तृणकाष्ठानि 5, 95, 15. तृण-काष्ठम् M. 3, 122. — S. v. 3, 1, 2. MBh. 1, 3587. Suṣr. 1, 67, 5. 108, 9. 118, 19. भद्रकाष्ठे कुष्ठे काष्ठे च सारले 2, 365, 9. KATH. 6, 43. यथा काष्ठं च काष्ठं च समेपातां महेदधौ । समेत्य च व्येपातां तद्वद्रूतसमागमः ॥ MBh. 12, 568. fg. R. 2, 103, 24. Hit. IV, 66. काष्ठमिदं P. 3, 2, 61, Sch. काष्ठभेदं 6, 2, 144, Sch. काष्ठखण्डद्वयमध्ये Hit. 49, 11. काष्ठरज्जु ein Strick zum Zusammenbinden der Holzscheite R. 1, 4, 20. काष्ठदण्ड Pāṇkāt. 233, 23. काष्ठप्रदान das Hinreichen von Holzstücken so v. a. das Anrichten eines Scheiterhaufens: यदि त्वं मां मुहुरं मन्यसे । तत्काष्ठप्रदानेन प्रसादः क्रियताम् 43, 14. काष्ठलोष्टमयेयु M. 8, 289. Am Ende eines adj. comp. f. आ s. कम्बुकाष्ठा. Vgl. दण्डकाष्ठ, दत्तकाष्ठ. — 2) Längenmaass Z. d. d. m. G. 9, 665. — 3) ein best. Hohlmaass SADDH. P. 4, 20, b (काष्ठ); vgl. BURN. Lot. de la b. l. 374. — 4) am Anf. eines comp. und vor einem verb. fin. ein Lob ausdrückend; das nachfolgende Wort verliert seinen Accent P. 8, 1, 67. 68. काष्ठाध्यापकः, यत्काष्ठं पचति, प्रपचति Sch. Vgl. काष्ठा.

काष्ठक 1) adj. der Form nach von 2. काष्ठ, der Bed. nach von काष्ठकीया gaṇa वित्त्वकादि zu P. 6, 4, 153. — 2) n. Agallochum Rāṇ. im ÇKDr.

काष्ठकदली (2. काष्ठ + क^०) f. wilder Pisang (Musa sapientum) Rāṇ. im ÇKDr.

काष्ठकीट (2. काष्ठ + कीट) m. ein best. in Holz lebendes Insect H. 1203.

काष्ठकीया von 2. काष्ठ gaṇa नडादि zu P. 4, 2, 91. Sch. zu 6, 4, 153.

काष्ठकुट्ट (2. काष्ठ + कुट्ट) m. eine Spechtart, Picus Bengalensis TRIK. 2, 3, 16. Pāṇkāt. 137, 4.

काष्ठकुदाल (2. काष्ठ + कु^०) m. ein Spatel —, eine Haue von Holz (bei Schiffen angewendet) AK. 1, 2, 3, 13. H. 878. Nach einem Sch. zu AK. auch कुदाल und कूदाल.

काष्ठकूट m. ein best. Vogel, viell. = काष्ठकुट्ट und auch daraus entstanden Pāṇkāt. I, 377. 80, 12. 25 u. s. w.

काष्ठखण्ड (2. काष्ठ + खण्ड) n. a stick, a spar, a piece of wood WILS.

काष्ठजम्बू (2. काष्ठ + ज^०) f. N. eines Baumes (s. भूमिजम्बू) Rāṇ. im ÇKDr.

काष्ठतन् (2. काष्ठ + तन्) m. (nom. तत्) Zimmermann AK. 2, 10, 9. H. 917.

काष्ठतनक (2. काष्ठ + तनक) m. dass. ÇABDAR. im ÇKDr.

काष्ठतलु (2. काष्ठ + तलु) m. eine sich in Holz verpuppende Raupe (कोषकार) Hār. 216.

काष्ठदारु (2. काष्ठ + दारु) m. N. eines Baumes, Pinus Deodora (देव-दारु) Roxb., Rāṇ. im ÇKDr.

काष्ठहु (2. काष्ठ + हु) m. N. eines Baumes, Butea frondosa Roxb. (पलाश), Rāṇ. im ÇKDr.

काष्ठधात्रीफल (2. काष्ठ + धात्री + फल) n. die Frucht der Emblica officinalis Gaertn. (आमलक n.) Rāṇ. im ÇKDr.

काष्ठपाटला (2. काष्ठ + पा^०) f. N. einer Pflanze (सितपाटलिका) Rāṇ. im ÇKDr.

काष्ठभार (2. काष्ठ + भार) m. eine Tracht Holz, Holzlast: काष्ठभारा-

नतस्कन्धैर्गोपैः HARIV. 4356. R. 1, 4, 21. Davon काष्ठभारिक adj. subst. Holz tragend, Holzträger KATH. 6, 42.

काष्ठभूत (2. काष्ठ + भूत) 1) adj. zu einem Holzstück geworden, ein Holzstück seiend; von einem regungslos stehenden Büsser VIṢV. 15, 3.

— 2) m. N. pr. eines göttlichen Wesens HARIV. LANGL. I, 313 (काष्ठभूत).

काष्ठभूत (काष्ठा + भूत् mit Kürzung des Auslauts) adj. zum Ziele führend: कृपांकाष्ठभूतो यथा ÇAT. BU. 14, 3, 3, 13.

काष्ठमठी (2. काष्ठ + मठी) f. Scheiterhaufen TRIK. 2, 8, 62. Hār. 131.

काष्ठमय (von 2. काष्ठ) adj. f. ई aus einem Holzstück gemacht, aus Holzstücken bestehend M. 2, 157. MBh. 13, 6668. MĀKĪH. 47, 10. H. 1235.

लङ्कायां काष्ठमयेया कस्मात्सर्वव भूः KATH. 12, 136. 144.

काष्ठमल (2. काष्ठ + मल) m. Todtenbahre Hār. 206.

काष्ठलेखक (2. काष्ठ + ले^०) m. ein best. in Holz lebendes Insect (घु-ण) Hār. 216.

काष्ठलोहिन (von 2. काष्ठ + लोह) m. eine mit Eisen beschlagene Keule von Holz TRIK. 2, 9, 9.

काष्ठवल्लिका (2. काष्ठ + व^०) f. N. einer Pflanze (कुटुका) VAIDJ. im ÇKDr.

काष्ठवाट (2. काष्ठ + वाट) eine Mauer von Holz: निर्गत्य नगरावावत् — काष्ठवाटतिकं प्राप्य तावत् u. s. w. Rāṇ. TAR. 6, 202. Nach TROYER N. pr. einer Localität.

काष्ठविवर (2. काष्ठ + विवर) n. Baumhöhle Sch. zu ÇAK. 14.

काष्ठशारिवा (2. काष्ठ + शा^०) f. N. einer Pflanze, = शारिवा Rāṇ. im ÇKDr.

काष्ठा f. SIDDH. K. 249, a, 7. 1) Rennbahn: व्यस्मदा काष्ठा श्रवते वः RV. 1, 63, 5. श्रवतो न काष्ठा नतमाणाः 7, 93, 3. 9, 21, 7. उर्वी काष्ठा कृतं धनम् 8, 69, 8. 4, 58, 7. (हवामहे) त्वी काष्ठाश्रवते 6, 46, 1. उडु त्ये सूनवो गिरः काष्ठा श्रवते 1, 37, 10. Auch die himmlischen Bahnen, in welchen Wind und Wolken laufen: श्रवतेत्काष्ठा श्रव शम्बरं भेत् 89, 6. दि-द्वेष्टेयः परं काष्ठासु ज्ञेयः 146, 5. श्रवतेत्काष्ठाश्रवते नानां काष्ठाणां म-ध्ये निर्वर्तते शरीरम् 32, 10. Daher bei den Commentatoren die Bedeu- tungen Weltgegend (NAIGH. 1, 6. Nir. 2, 15. AK. 1, 1, 2, 2. 3, 4, 10, 43. H. 166. an. 2, 104. MED. 1h. 2. In dieser Bed. können wir das Wort nur durch BUḢG. P. 4, 24, 1 belegen), Wasser (Nir. 9, 24). — 2) Ziel, meta: वा-जिनो योजनो मीमाणाः काष्ठा गच्छन् VS. 9, 13. AV. 2, 14, 6. प्रमामेव का-ष्ठा गच्छति TS. 1, 6, 9, 3. ÇAT. Br. 14, 3, 2. 14, 9, 3, 29. श्रवतेत्वाधि गृह-पतेरादित्यं काष्ठामकुर्वत AIR. Br. 4, 7 (vgl. dazu Nir. 2, 15 die Bed. Sonne). पुरुषान् परं किंचित्सा काष्ठा सा परा गतिः KATHOP. 3, 11. Hierher viel- leicht auh RV. 10, 102, 9. कथं चैनो परां काष्ठां प्राप्तवानमित्युतिः MBh. 3, 104, 24. कां च काष्ठां समासाद्य पुनः संपत्स्यते कृतम् 13013. एष (इशानः) काष्ठा दिशश्चैव संवत्सरयुगादि च 13, 108, 2. स्वयंविशोर्णाहुमपणवृत्तिता प-रा हि काष्ठा तपसः KUMĀRAS. 5, 28. काष्ठागतस्वेह 3, 35. Daher काष्ठा = उत्कर्ष oder प्रकर्ष AK. 3, 4, 10, 43. H. an. MED. Vgl. 2. काष्ठ 4. — 3) bestimmter Ort, Stand, Standort: योगेश्वरे कृत्ते — स्वां काष्ठामधुनोपेते 3, 28, 12 (BURNOUR: substance). काष्ठा भगवतो ध्यायेत्स्वनासायावलीकनः BHĀG. P. 1, 1, 23 (BURNOUR: forme). तस्यै नमो ऽस्तु काष्ठाय (BURNOUR: excellente substance) यत्रात्मा हरिरीश्वरः 7, 4, 22. Von den Mond- stationen: स राजपुत्रो ववृध आशु शुक्ल इवाहुयः । आपूर्वमाणाः पि-